

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 536/2026
26.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јакшића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-747/25 од 26.09.2025. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 250/25 од 09.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Јакшића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-747/25 од 26.09.2025. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 250/25 од 09.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К-747/25 од 26.09.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и за исто је осуђен на казну затвора у трајању од 9 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 15.04.2025. године па на даље и изречена му је мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ, тако што му је забрањено приближавање истој на удаљености мањој од 50 метара, забрањен приступ у простор око места становања и рада оштећене и забрањено даље узнемиравање оштећене, односно даља комуникација са оштећеном у трајању од 3 године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору на урачунава у време трајања ове мере, а мера се може укинути и пре истека времена за које је одређена ако престану разлози због којих је одређена. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка, на начин ближе наведен у изреци пресуде, док је оштећена ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 250/25 од 09.01.2026. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника окривљеног АА, адвоката Дејана Јакшића и пресуда Основног суда у Новом Саду К-747/25 од 26.09.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Јакшић због повреде закона, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело из члана 194. став 1. Кривичног законика.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у поднетом захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона која се огледа у чињеници да се у радњи окривљеног не стичу елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, односно указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања овако означене повреде бранилац наводи да је очигледно да оштећена није члан породице окривљеног, коју чињеницу је суд потпуно погрешно утврдио, посебно имајући у виду одбрану окривљеног који је навео да су били цимери, да нису били у љубавној вези, већ је оштећена њега навукла на наркотику. Поред тога, бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да постоји несагласност између повреда које су утврђене код оштећене-хематома на бутини и навода у пресуди да је окривљени физички насртао на оштећену и задавао јој ударце ногама, шакама и хватао је за доњу вилицу, при чему није утврђено када, под којим околностима и на који начин су повреде настале, нити се суд бавио испитивањем истинитости исказа оштећене, услед чињенице да је оштећена пред Основним јавним тужилаштвом у Новом Саду навела да је сваки дан конзумирала наркотику, да је исте комбиновала са алкохолом и лековима. Овако изнетим наводима бранилац оспорава веродостојност исказа оштећене, механизам и околности под којима су повреде истој нанете, као и постојање заједнице окривљеног и оштећене, те суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић